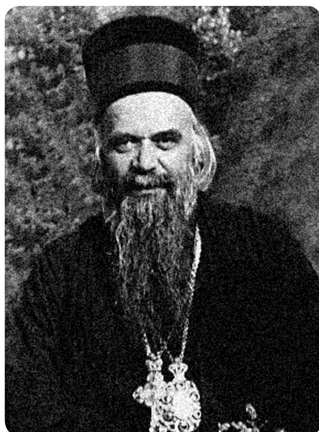
SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI
EPISCOPUL OHRIDEI ȘI JICEI

INIMA ÎN MARELE POST

PRINTEANIA

SFÂNTUL **NICOLAE VELIMIROVICI**

EPISCOPUL OHRIDEI ȘI JICEI

INIMA ÎN MARELE POST

traducere din limba sârbă
Ionuț și Sladjana Gurgu

tipărită cu binecuvântarea
PREASFINȚITULUI PĂRINTE GALACTION
Episcopul Alexandriei şi Teleormanului

Bucureşti 7518/2010

PREDANIA

„Fiule, dă-mi inima ta!, zis-a Domnul" /Pilde 23:26/

1. Mai presus de toate gândeşte-te la Dumnezeu, căci şi Dumnezeu se gândeşte la tine mai presus de toate. Precum păstorul se gândeşte la oaia cea rătăcită mai mult decât la întreaga turmă, aşa şi Dumnezeul tău se gândeşte la tine, care te pierzi în păcat, mai mult decât la toți îngerii din ceruri.

2. A cugeta la Dumnezeu nu înseamnă a cerceta ființa lui Dumnezeu, ci înseamnă a cerceta şi a afla ce aşteaptă Dumnezeu de la om.

3. Cel ce cumpără nuci nu caută la coajă, ci la miez. La fel şi cel ce cumpără ouă. Şi aşijderea cu nenumărate lucruri din lume, oamenii le caută pe cele nevăzute şi nu pe cele văzute. Şi Dumnezeul tău caută la tine după inimă. Prin coaja cea trupească, El priveşte în miezul tău, în inima ta, şi caută la inima ta. Fiul meu, dă-i inima ta!

4. În inimă, Ziditorul a pus temelia vieții. În inimă viața se zămisleşte, purcede, creşte şi se îndreaptă spre mormânt şi dincolo de mormânt. Oare cât prețuieşte omul despre care toți spun: e deştept, dar nu are inimă? Dumnezeu nu va cere de la el deşteptăciune, ci inimă. Căci s'a zis: „ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept decât oamenii este." /I Cor. 1:25/

5. Sau cât prețuieşte omul despre care se spune: e bogat, dar nu are inimă? Oare îşi va duce bogăția în cealaltă lume şi o va dărui Celui a cărui vistierie

sânt pământul şi cerul, şi soarele şi stelele şi toate împărățiile ştiute şi neştiute?

6. Sau ce-i ajută omului puterea şi frumusețea cea trupească? Oare nu întâlnim zilnic pe cei ce în tinereți erau puternici şi frumoşi, iar acum, gârboviți şi traşi, se sprijină ori în baston, ori de mâna cuiva? Multora, puterea şi frumusețea trupească le-a slujit, din nefericire, la putrezirea inimii înainte de putrezirea pielii şi oaselor.

7. Fericiți sânt cei ce din tinerețe nu s'au îndrăgostit de nici o frumusețe trecătoare şi muritoare, ci de Ziditorul lor, a cărui putere nu slăbeşte şi a cărui frumusețe nu piere! La dragostea lor, Dumnezeu va răspunde cu dragoste însutită, şi inima lor Dumnezeu o va rândui lângă inima Sa.

8. Postul înseamnă slăbirea legăturii inimii cu lumea şi întărirea legăturii inimii cu Dumnezeu. Aminteşte-ți şi cugetă la aceasta în cea dintâi săptămână a Marelui Post.

9. Întărirea legăturii cu Dumnezeu aduce bucurie în inimă. De aceea se citeşte la începutul Postului din cărțile bisericeşti: „Iată, a venit veselitoarea vreme a postului!"

10. Aminteşte-ți numele acelor mărimi duhovniceşti care, cu postul, au slăbit legăturile lor cu lumea şi au întărit legăturile cu Dumnezeul cel Viu – Sfinții Antónie, Pável, Efthímie, Avxentie, Avrámie, Sávva, Visaríon, Vitálie, Gherásim, Chiriac, Zosíma, Haríton, Efrém, Arsénie, Carion, Zaharia, Sávva cel Sfințit, Siméon şi Alípie Stâlpnicii, Onúfrie, Pahómie, Pétru şi Athanasie Athoniții, şi cei dimpreună cu dânşii.

11. Aminteşte-ți şi de Dumnezeu purtătoarele fecioare

şi femei, a căror inimi au fost umplute de dragoste către Hristos – Sfintele Thécla, Xenía, Evpraxía, Anastasía, Matróna, Sarà, Maria Eghipteanca, Pelaghía, Thaisía, Theodúla, Vasilísa şi cele dimpreună cu ele.

12. Dacă îţi sânt departe după loc sau după vreme, atunci aminteşte-ţi de acele slăvite nume din neamul tău – Sfânta Parascheva, Sfântul Sava, slava Serbiei, Sfinţii Ioanníchie de la Devici, Pétru de la Korişa, Vasílie al Ostrogului, Prohor, Gavriíl, Ioachim, Ioánn al Rilei, Naúm al Ohridei, Nectárie al Bitoliei şi mulţi, mulţi alţii care cu postul au sfinţit trupurile lor şi cu rugăciunea au sfinţit ţara în care vieţuieşti.

13. Ei toţi acelaşi glas au auzit: „Fiule, dă-mi inima ta!" Acelui glas au răspuns şi inima lor întru totul au dat-o Dumnezeului şi Ziditorului lor.

„Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ţi inima, căci din ea izvorăşte viaţa." /Pilde 4:23/

1. Gospodarul îşi păzeşte de păsări ţarina însămânţată, şi de omizi livada şi îşi păzeşte de fiare stâna, dar nimic altceva nu îşi păzeşte gospodarul precum casa de tâlhari, de foc, de ape, de fulgere, şi de toată necurăţia. Ce e casa pentru gospodărie, este inima pentru om. Pentru acesta s'a zis: „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ţi inima."
2. Din inimă izvorăşte sânge, iar în sânge e sufletul. Precum e sufletul în inimă, aşa e în tot omul. Dacă apa în izvor este sărată, este sărată şi în râu; dacă e dulce în izvor, va fi dulce şi în râu. Cum e izvorul, aşa-i şi vărsarea râului.
3. Dacă şarpele te muşcă de deget, otrava lui n'ar lucra, dacă sângele n'ar duce-o la inimă. Când doctorul pune pe deget un leac, leacul nu ar ajuta dacă sângele nu l-ar duce la inimă. La inimă ajunge şi otrava, şi leacul. Tot ce otrăveşte viaţa şi tot ce lecuieşte viaţa trebuie să ajungă la inimă şi să treacă prin inimă.
4. Acolo unde este centrul sistemului circulator sanguin trupesc, acolo este şi centrul sistemului circulator duhovnicesc. Inima trupească este organ al inimii duhovniceşti. Şi chiar dacă asta este realitatea, totuşi şi această realitate e o mare taină.
5. Cu adevărat de nepătruns este această taină pentru mintea noastră, pentru că mintea este mai mică

decât inima, iar inima cuprinde mintea, nu mintea inima. Partea nu înțelege întregul şi nici cele mai de jos nu înțeleg cele înalte. Dumnezeu aşa a vrut şi aşa a rânduit. Fericit este cel ce mai puțin cercetează tainele ființei lui Dumnezeu şi mai mult ascultă de poruncile lui Dumnezeu şi mai mult simte iubirea lui Dumnezeu în inima lui!

6. Sufletul este înveşmântat în porfira sângelui; iar când veşmântul este aşa de simțitor, cu atât mai mult este ceea ce acoperă veşmântul! Precum un pai poate molipsi şi strica sângele, aşa şi un singur cuvânt, o singură privire, un singur gând poate molipsi şi strica sufletul.

7. De aceea, să asculți de doctorul omenesc când te învață: Îngrijeşte-te de sângele tău! Dar cu atât mai mult, să asculți de doctorul Dumnezeu, când îți porunceşte: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ți inima, căci din ea izvorăşte viața. Păzeşte-ți inima în inimă, miezul în coajă, flacăra în sânge, viața în veşmântul trupului. Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ți inima, fiul meu – zice Domnul.

8. Când şarpele muşcă mâna, mâna se leagă cu un garou, ca sângele otrăvit din mână să nu se ducă în inimă şi să strice izvorul sângelui. Când auzi un cuvânt rău, astupă-ți auzul, ca otrava cuvântului să nu coboare până la inima ta şi să nu strice izvorul vieții tale, fiul meu!

9. Când vine bogăția, nu îți lipi inima de ea, spune Înțelepciunea în Cartea Vieții. Îngrădeşte-ți inima de bogăție cu un gard înalt până la ceruri, ca inima ta neîntinată şi curată să se păzească pentru Cel ce o caută zicând: Fiule, dă-mi inima ta!

10. Mai stă scris în Cartea Vieții: Inima împăratului este în mâna lui Dumnezeu. Dacă împărățeşti asupra patimilor atunci eşti un împărat adevărat. Atunci inima ta este în mâna lui Dumnezeu. Iar această mână conduce fără greşală inima ta şi o îndreaptă spre împărăția luminii şi a vieții veşnice.
11. Dacă în cea dintâi săptămână a Postului Mare ți-ai întărit convingerea că inima ta este a Dumnezeului şi Tatălui tău; dacă te-ai hotărât cu tărie să i-o dai Lui, atunci în a doua săptămână învață să îți păzeşti inima. Deprinde-te cu lupta vitejească pentru neîntinarea şi curăția inimii tale, pentru a putea întoarce acest dar Celui ce ți-a dăruit toate.
12. Luminează-ți inima cu credința, întăreşte-o cu nădejdea, încălzeşte-o cu dragostea, cădeşte-o cu rugăciunea, curăță-o cu lacrimile, hrăneşte-o cu Sângele Domnului şi o înalță spre cer precum o candelă aprinsă. Numai aşa vei putea aştepta cu pace trecerea din această lume pământească în lumea cerească, fără cutremurul păcătosului sau mustrarea conştiinței. De aceea, în această a doua săptămână a Postului Mare, înnoieşte des sfatul Tatălui: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ți inima, căci din ea izvorăşte viața.

„Fie ca inima ta să nu pizmuiască pre cei păcătoşi, mai bine fii mereu în frica Domnului." /Pilde 23:17/

1. Eşti om botezat, adică curăţit de necurăţia dintru început şi plivit de buruiana cea străveche. Necurăţia cea dintru început şi buruiana cea străveche au izvorât din păcatul cel dintru început şi străvechi al strămoşilor. Oare preţuieşti cum se cuvine mila şi prea-marele dar ce ţi s'a dat prin botez?
2. Dintr'o cocină murdară, botezul a făcut din tine Biserică. Aşadar, ce invidie poţi avea oare în inimă faţă de cei ce preschimbă iarăşi o dumnezeiască Biserică în cocină murdară? Inima ta să nu invidieze pe cei păcătoşi.
3. Sau dacă cuiva i se curăţă, luminează, tămâiază şi împodobeşte casa; şi acesta, în loc să ţină casa sa în astfel de rânduială, ia lopata şi aruncă peste uşi şi ferestre toată necurăţia – îl vei invidia, oare, sau îl vei plânge?
4. Însuşi Domnul Dumnezeu a curăţit prin botez pe tot omul botezat. Frica ar trebui să te cuprindă în faţa acestui gând, frica lui Dumnezeu, care a venit pentru a spăla, lumina, renaşte şi mântui pe oameni.
5. Precum curg lacrimile din pricina unei mari tristeţi, dar şi din pricina unei mari bucurii, aşa şi frica îl cuprinde pe om din pricina unei mari răutăţi, dar şi din pricina unei mari jertfe. Dumnezeu S'a arătat în Hristos ca o slugă pentru a curăţi casa ta, pentru a preschimba cocina în Biserica din inima ta. Oare

nu te cuprinde frica de atâta smerenie a Împăratului Împăraților? Şi oare nu te cuprinde frica când vezi pe omul botezat când păcătuieşte? Cu adevărat, nu este ceva mai nebunesc decât a invidia pe păcătos. Nebunie e şi a-l invidia pe cel drept, mare nebunie – dar a-l invidia pe păcătos e cel mai nebunesc lucru.
6. Ce este păcătosul? Este un sinucigaş inconştient. Este un om ca orice om, care îşi doreşte viața, însă neîncetat agoniseşte moarte întru sine. Sau: este un om care îşi doreşte sănătate, dar neîncetat ia otravă. Oare îl vei invidia?
7. Dacă îl invidiezi pe păcătos, care aleargă după umbrele trecătoare ale acestei lumi, îi eşti tovarăş în nebunie. El este nebun pentru că vrea să prindă ceea ce nu poate cuprinde, iar tu pentru că, cu invidia, îți otrăveşti inima. Dacă îți pare rău pentru el şi îl îndrepți, îi faci bine şi ție şi lui, îți întăreşti inima ta, iar pe a lui o vindeci.
8. O legendă pomeneşte de doi vecini bogați. Unul pătimea din pricina iubirii de arginți, iar celălalt din invidie pentru primul. Amândoi au murit în aceeaşi zi. Prietenii lor s'au sfădit care dintre cei doi era mai bun. Ca să sfârşească cearta, ei s'au hotărât să deschidă cele două trupuri şi să scoată inimile celor doi – şi după inimă să-i prețuiască. La cel iubitor de arginți au găsit o piatră în loc de inimă, iar la cel invidios au găsit un şarpe în loc de inimă. Şarpele a sărit şi s'a ascuns sub acea piatră. O, fratele meu, inima ta să nu-i invidieze pe cei păcătoşi! Invidia este un şarpe care se hrăneşte cu inima ta.
9. În această a treia săptămână a Postului Mare, lărgeşte-ți inima, ca să iasă toată invidia. Ştii cum le grăieşte Corinthenilor preaînțeleptul Pavel: Gura

noastră s'a deschis către voi, Corintheni, inima noastră s'a lărgit. /II Cor. 6:11/ Unde este invidie, gura se strânge şi nu vrea să grăiască aproapelui, iar inima se strânge, se contractă şi se împuţinează.

10. Gândeşte-te, oare cu câte mii s'ar împuţina răutăţile din patria ta dacă ar pieri invidia dintre oameni? Şi cât s'ar împuţina certurile şi iubirea de sine? Şi cât s'ar împuţina răscoalele şi războaiele şi vărsările de sânge şi urâciunea? – Doar de nu ar fi invidia!

11. Ai grijă să nu te înşeli. Invidia nu se înfăţişează sub numele ei adevărat. Curvia se ascunde sub numele dragostei, iubirea de arginţi sub numele chiverniselii, jocurile de noroc sub numele divertismentului, beţia sub numele iubirii de prieteni, iar invidia sub numele dreptăţii şi egalităţii. Şi în tine însuţi invidia se înfăţişează ca o revoltă împotriva nedreptăţii şi inegalităţii. O, fiul meu, ai grijă să nu te înşeli. Tot tâlharul ce vine la uşă strigă: Eu sânt binefăcătorul şi prietenul tău. Păzeşte-te să nu te înşele glăsuirea lui şi nu deschide uşa ta.

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

„Din inimă ies gânduri rele, ucideri, preacurvii, curvii, furtişaguri, mărturii mincinoase, hule. Acestea sânt care spurcă pre om." /Mat. 15:19/

1. Aceste cuvinte le-a spus Domnul tău, fiule. Acestea Le-a spus Evreilor necreştinați a căror inimă, din pricina păcatului strămoşesc şi păcatului lor, se preschimbase în izvor nu al vieții, ci al morții şi a toată putreziciunea.
2. Inima este un izvor, iar gura este un râu. Iar că aşa stau lucrurile dă mărturie Atoateştiitorul, Care în trup a umblat pe pământ, cu aceste cuvinte: Din prisosința inimii grăieşte gura. /Mat. 12:34/ Aşadar, limba noastră este vestitorul inimii noastre. Ce cuvinte sânt în inimă, aceleaşi cuvinte-s şi pe limbă; şi ce urâciune e în inimă, aceeaşi urâciune-i şi pe limbă. Ceea ce se află în inimă se varsă şi se prelinge pe buze.
3. Adâncă e inima omului, zis-a prorocul. O, Doamne, cât de adâncă e inima omului! În inima omului totul se poate cuprinde, dar numai Tu, Dumnezeul nostru, o poți cuprinde. Şi curăția îngerilor şi necurăția iadului îşi poate găsi locul în inima omului. Barometrul inimii omului are însemnate toate gradațiile, de la talpa iadului până în tăria cerurilor.
4. De aceea s'a zis: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzeşte-ți inima, căci din ea izvorăşte viața. Izvorăşte viață dacă o păzeşti; iar, de nu o vei păzi, va izvorî toată urâciunea.

5. Şi una, şi alta. Aşadar, păzeşte şi păstrează izvorul vieții din tine, ca să nu se tulbure. Tu eşti botezat, şi botezul e mare lucru. Eşti îmbăiat în apă şi în duh. Fiul lui Dumnezeu s'a pogorât şi te-a îmbăiat, precum o maică îşi îmbăiază pruncul murdar. El a curățit inima ta şi a făcut-o izvor al vieții. Şi tu, ce faci? Oare nu eşti fără de minte când păcătuieşti? Oare prin păcat nu preschimbi izvorul vieții într'un izvor al morții?
6. O, Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea eşti, cât de bine este pentru om a-şi preda inima în mâinile Tale decât a o călăuzi cu propriile mâini! Cu adevărat primejdios lucru este pentru om a-şi călăuzi inima cu muritoare mâini! Tu, Doamne, dintotdeauna ai ştiut asta. Iar Tu, îndată ce i-ai dăruit omului inima – această nemărginită şi tainică minune! – părinteşte l-ai sfătuit: Fiule, dă-mi inima ta! Adică, întoarce dar din darul Meu, pentru a nu-l pierde.
7. Mulți vorbesc despre voia slobodă a omului. Sânt oameni slobozi întru bine, iar alții slobozi întru rău. Slobod întru bine este cel ce îşi predă libertatea celui mai slobod, adică Celui ce este cel mai slobod, ca să o folosească spre bine. Slobod întru rău este cel ce vrea să folosească singur libertatea sa, şi atunci, fără să bage de seamă, o predă Tiranului, celui ce este cel mai lipsit de libertate.
8. Oare nu ai văzut vreun copil căruia maica i-a dat cuțitul să taie pâine, şi copilul ține cuțitul, iar mama ține cuțitul copilului? Aşa, de fapt, mama e cea care taie cu cuțitul, chiar dacă copilului i se pare altminteri. Dacă copilul împinge mâna mamei, atunci nu va tăia pâinea, ci se va tăia pe sine. Oare nu este aceasta chipul libertății omeneşti? Oare nu este pildă despre cei slobozi întru bine şi cei slobozi întru rău?

9. O, cel ce eşti slobod întru cele bune, foloseşte-ți libertatea dăruită pentru a da inima ta Domnului spre călăuzire. Va rămâne a ta şi o vei purta în sine, iar El o va călăuzi.

10. În această a patra săptămână a Postului Mare, adu-ți aminte de înfricoşatele, dar adevăratele cuvinte al Mântuitorului tău despre inima care nu o călăuzeşte Dumnezeu şi de toate cele ce se ies din această inimă. Aminteşte-ți şi înfricoşează-te amintindu-ți.

11. Lasă-te întru totul lui Dumnezeu şi spune-i în rugăciune: Tată, în mâinile Tale îmi predau inima. Fă din inima mea ce ştii, ca din ea să iasă gândurile bune, şi viața, şi credincioşia în căsătorie, şi sfânta dragoste, şi cinstirea avuției străine, şi mărturisirea cea dreaptă, şi slăvirea şi lăudarea sfântului Tău nume. Amin.

„Au trimis Dumnezeu pre Duhul Fiului său în inimile voastre, carele strigă: Avva Părinte." /Gal. 4:6/

1. De ce ne este rânduit postul? Cred că pentru a ne aminti mai bine obârşia noastră. Ca să ne amintim că nu sântem doar rodul pământului, ci al cerurilor – mai întâi de toate al cerurilor. Ca să ne aducem aminte că sântem neam ales, şi că Tatăl nostru e însuşi Împăratul cerurilor şi pământului.
2. De ce Maica noastră Biserica Pravoslavnică ne-a rânduit un astfel de post aspru? Fără îndoială, pentru ca să ne întoarcem mintea de la toate măruntele griji zilnice şi să cugetăm la ceea ce e de căpătâi şi cu adevărat contează. Ca să ne amintim obârşia noastră şi adevărata noastră cale şi adevărata noastră patrie.
3. Ştii tu, fiul meu, de ce Maica noastră Biserica Pravoslavnică ne-a rânduit postul? Negreşit, pentru a ne aminti că măcar de sântem făcuți din pământ, nu pământul ne-a făcut, căci şi pe el a trebuit cineva să-l zidească. Ca să ne amintim de cerul care îl purtăm în noi, în această coajă trupească şi pământească. Şi să putem despărți în noi cele cereşti de cele pământeşti, şi cele veşnice de cele stricăcioase, şi cele netrecătoare de cele trecătoare, şi pe călător de maşina călătorului.
4. În om, inima este de căpătâi. În inimă e sângele, în sânge e sufletul, în suflet e duhul. Inima trupească şi sângele sânt din pământ şi spre pământ tind, sufletul şi duhul sânt din ceruri şi spre ceruri tind. De aceea

se poate vorbi despre inima din inimă, adică de inima duhovnicească din inima trupească. Căci, de nu ar fi aşa, cum ar fi putut spune Atoateştiitorul: din inimă ies gândurile rele, minciuna şi hula? Cum ar putea acestea ieşi din carne şi din sânge? Iată, acestea numai din suflet şi din duh pot ieşi!

5. Duhul este în suflet şi duhul mişcă sufletul. Cum e duhul, aşa şi sufletul. Dacă duhul este robit, şi sufletul este robit. Dacă duhul este îndumnezeit, tot sufletul este îndumnezeit. Dacă sufletul tău a primit de la Tatăl lui Hristos Duhul care a fost în Hristos, atunci acelaşi Duh te va face şi pe tine fiul lui Dumnezeu. Acelaşi Duh, din inima ta duhovnicească, din miezul sufletului tău, strigă către Dumnezeu: Avva, ce va să însemne Părinte!

6. Sânt însă şi duhuri nu de la Dumnezeu, care mişcă sufletul împotriva lui Dumnezeu. Învățați-vă să deosebiți duhurile! Neîncetat, roagă-te lui Dumnezeu să îți dăruiască Sfântul său Duh, acelaşi care a fost în Fiul lui Dumnezeu Iisus Hristos şi care S'a pogorât asupra Apostolilor la Cincizecime şi care a mişcat sufletele tuturor sfinților şi drepților până în ziua de azi.

7. În această a cincea săptămână a Postului Mare, tu vei dărui inima ta lui Dumnezeu. Şi când sufletul tău se va linişti, Dumnezeu va trimite Sfântul Duh să primească inima ta, să se sălăşluiască în inima ta şi o ia şi să o călăuzească.

8. Cum vei simți că adevăratul Duh al lui Dumnezeu a venit în inima ta? E uşor şi simplu, spun sfinții purtători de duh: după bucuria şi mângâierea ce se va răspândi în întreaga ta ființă. După pacea şi liniştea din inima ta. După puterea şi tăria şi lumina

din tine. Şi mai ales pentru că nu vei putea vorbi altfel despre Dumnezeu decât zicând: Părinte!

9. Pentru aceasta, bine vei cuvânta această săptămână a Postului Mare şi bine vei cuvânta sfinții lui Dumnezeu, care au rânduit postul. Şi vei mulțumi Maicii tale Biserica Pravoslavnică că te-a deprins cu postul. Căci vei vedea câştigul postului, iar postul se va îndreptăți în fața minții tale. Slavă şi mulțumită Domnului în veac şi în veacul veacului. Amin.

A ŞASEA SĂPTĂMÂNĂ

„Fericiți cei curați cu inima că aceia vor vedea pre Dumnezeu." /Mat. 5:8/

1. Ochiul curat vede lumea şi tot ce este în lume; iar ochiul în care a intrat un pai nu poate nici să se uite, nici să vadă. Aşa este şi cu inima omului. Dumnezeu a dăruit inima omenească cu osebită vedere. Când inima e acoperită cu paiele păcatului, ea orbeşte şi nu poate vedea nimic. Când inima se curățeşte deplin, ea vede lumea nevăzută în lumea văzută; vede lumea nevăzută aşa cum e ea; vede pe Cel ce e Inima lumii nevăzute, Îl vede pe Dumnezeu.

2. Roagă-l pe Dumnezeu să îți curățească inima, şi vei vedea o neaşteptată minune în această lume materială, pe care până acum ai privit-o numai cu ochii fără inimă.

3. Inimă curată zideşte, Doamne, întru mine! – aşa se ruga prorocul şi psalmistul Davíd. Şi tu aşa să te rogi; înnoieşte şi iar înnoieşte această rugăciune, şi Dumnezeu îți va dărui inimă curată şi văzătoare, şi vei vedea înțelesul tuturor lucrurilor şi întâmplărilor, şi vei cunoaşte înțelesul ascuns al fiecărui lucru zidit din această lume.

4. Prin ce putem şi prin ce poate Dumnezeu curăți inima omului? Numai prin Duhul. Şi, dacă Îl vei milostivi pe Dumnezeu să zidească inimă curată întru tine, El o va face cu ajutorul Duhului Fiului său, Iisus Hristos – cu ajutorul Sfântului său Duh, care e unul, neîmpărțit, neschimbat, deosebit de

oricare alt duh care închipuie mulțime, împărțire, schimbare.

5. De aceea înțeleapta noastră maică Biserica Pravoslavnică a rânduit ca de la Miezonoptică la Pavecerniță, în fiecare zi, la fiecare slujbă şi rugăciune, să se citească această rugăciune: Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, carele pretutindenea eşti şi toate plineşti, vino şi sălăşluieşte întru noi şi curățeşte pre noi de toate stricăciunea şi mântuieşte, Doamne, sufletele noastre!

6. Oare ai fost la țarină când se treiera grâul? Când e zăpuşeală şi linişte, se stă şi se aşteaptă să bată vântul. Căci fără vânt nu se poate despărți pleava de grâu. Iar când vântul începe să bată, toată lumea se umple de bucurie. Căci vântul îi ajută cel mai bine la curățat. Într-o clipită vântul ia pleava şi rămâne grâul pe țarină.

7. Însuşi Domnul nostru Iisus, Mântuitorul şi Învietorul nostru, a spus despre Duhul lui Dumnezeu că este slobod: Duhul unde voieşte suflă. /Io. 3:8/ Cu adevărat, unde vrea şi când vrea. De aceea a şi poruncit Apostolilor săi, când S'a Înălțat la ceruri, să aştepte în Ierusalim – unde vor primi putere, când se va pogorî Duhul Sfânt asupra lor. /F.Ap. 1:8/

8. În această a şasea săptămână a Marelui Post, când vei auzi Evanghelia învierii lui Lazăr din morți, adună-ți gândurile şi îndreaptă-le spre inima curată pe care Dumnezeu o vede. Şi cearcă curăția inimii tale cu această minune a învierii a celui mort de patru zile. Inima necurată nu îl va vedea pe Dumnezeu în această întâmplare, nici minunea dumnezeiască, şi va îndruga poveşti despre hipnotism, autosugestie şi alte magii primite şi de ştiință. Iar tu, dacă aici nu

Îl vei vedea pe Dumnezeu (în chipul lui Hristos cel Înviat) şi nici minunea dumnezeiască în învierea lui Lazăr, înseamnă că încă ai inima necurată.

9. Însă, în nici un caz, nu deznădăjdui. Numai să îți doreşti cu adevărat o inimă curată – şi Dumnezeu care este dăruitorul tuturor celor bune – îți va da. Nu te îndoi – Dumnezeu îți va da inimă curată, şi bucuria ta va fi nemăsurată şi nesfârşită.

10. Atunci se va petrece în tine acea minune dumnezeiască lăuntrică şi preafrumoasă, pe care o înfățişează Apostolul întâilor şi adevăraților creştini în acest chip: Dumnezeu, carele au zis să lumineze dintru întunerec lumina, Acela a strălucit şi întru inimile noastre, spre luminarea cunoştinței Slavei lui Dumnezeu, în fața lui Iisus Hristos. /II Cor 4:6/ Şi te vei bucura, şi bucuria ta va fi nemăsurată şi fără de sfârşit. Căci acea Lumină a Duhului dumnezeiesc din inima ta va lumina totul în tine şi în jurul tău, va lumina fulgerător, până şi moartea şi mormântul, şi nu vei vedea nici moartea, nici mormântul, ci numai pe Dumnezeu cel viu, Tatăl tău, şi viața cea veşnică, nemărginită, purtătoare de biruință şi atotputernică.

„Să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta." /Mat. 22:37/

1. În această săptămână urmează paşii Domnului Hristos, şi fii mereu alături Lui, spre deosebire de judecătorii şi chinuitorii Lui. Şi iubeşte-l cu toată inima ta.
2. Mută-te duhovniceşte în acele zile şi în acele întâmplări, şi sărută-i poala şi mânecile veşmintelor, nu îndepărta inima ta de la El. Când îi auzi pe prigonitorii Lui cum şoptesc: „Vinovat e," tu strigă-le în urechi: „Drept e!" Iubeşte-l pe Cel ce te iubeşte, cu toată inima ta!
3. Când Evreii Îl pălmuiesc, tu întinde mâna ta în apărare şi primeşte palma în locul Lui. Când Îl scuipă, tu spune: Scuipătorilor, ce veți arunca unii altora în față, dacă asupra Lui folosiți tot scuipatul vostru, toată alcătuirea voastră?
4. Când Pilat Îl întreabă pe tăcutul Domn: Ce este adevărul?, tu mărturiseşte şi spune: Iată, El este Adevărul dumnezeiesc viu şi întrupat. Când ostaşii Romani Îl biciuiesc, tu stai lângă El şi spune fiarelor: Fiii lupoaicei, veşnici purtători de moarte, nu biciuiți pe Mielul lui Dumnezeu cel purtător de viață, Care dă viață împărăției voastre a morții.
5. Mergi după El pe Calea Patimilor, şi poartă crucea Lui împreună cu Simon Kirineanul, şi împreună cu fericita Veronica şterge-i fața de praf şi sânge, şi împreună cu Mironosițele plângi şi umezeşte-i

buzele uscate cu un pahar de apă rece, şi răcoreşte-i fruntea înfierbântată. Dăruieşte-i întreagă inima ta şi iubeşte-l cu toată inima ta în ceasurile umilinței Lui.

6. Când auzi lovitura ciocanului asupra preacinstitelor Sale mâini, tu strigă: Au! Când sânt bătute cuiele în preacinstitele Sale picioare, tu iarăşi vaită-te, ca şi cum fierul s'ar înfige în trupul tău.

7. Închină-te Preasfintei Sale Maici şi sărută poala şi mânecile veşmintelor sale. Nu-i spune nimic. Nu o întreba nimic. Închină-te încă o dată sfintei sale dureri. Şi încă o dată sfintei sale tăceri. Spune în sineți: Preacinstită Maică, şi eu Îl iubesc cu toată inima mea.

8. Scoate inima ta şi pune-o în trupul Său şi uită de sine. Fii în El şi rabdă ce rabdă El şi cu totul să mori pentru sine. Mori înaintea Lui.

9. Când Iosif şi Nicodim Îl pogoară în mormânt, tu caută să fii împreună cu El în mormânt. Închipuie-ți că nu eşti viu în această lume. Ca o umbră să stai undeva aproape de mormânt, şi viața ta să o priveşti ca fiind în mormânt. Şi îți va fi dulce, foarte dulce, moartea cu El şi întru El.

10. Oare cu cât mai dulce va fi învierea cu El şi întru El, când a treia zi te vor lumina îngerii la mormânt?! Oştenii Împăratului merg înaintea Împăratului, fețele lor-s ca fulgere arzătoare, iar veşmintele albe-s ca zăpada. Iar când îngerii lui Dumnezeu vor lumina în întunericul Golgothei şi în întunericul sufletului tău, atunci te vei simți ca un om nou.

11. Şi când, tremurând, vei privi Minunea Minunilor, şi nu vei ştii dacă să te ascunzi sau să fugi sau să i te arăți, iată, El întâiul se va apropia de tine şi ca pe Maria te va chema după nume. Iar când El te va

numi prin glasul Lui, ca printr-un fir electric va intra în tine un nou curent, o nouă viață, o nouă putere. Şi El îți va întoarce inima ta, ți-o va da şi pe a Lui. Şi tu, tremurând, vei cădea la picioarele Lui şi, printre suspine, vei striga precum Thoma: Domnul Meu şi Dumnezeul Meu, slavă Ție!

Binecuvântați pre cei ce blestemă pre voi, şi vă rugați pentru cei ce fac vouă necaz. /Lc. 6:28/

Şi nu judecați, şi nu vă veți judeca; nu osândiți, şi nu vă veți osândi, iertați şi vi se va ierta. /Lc. 6:37/

Omul cel bun, din vistieria cea bună a inimii sale scoate cele bune; şi omul cel rău, din visteria cea rea a inimii sale scoate cele rele; că din prisosința inimii grăieşte gura lui. /Lc. 6:45/

Că nu au trimes Dumnezeu pre Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin el. /Io. 3:17/

Urâciunea aduce ceartă, iar dragostea acoperă toate greşalele. /Pil. 10:12/

De ce se închid norii când câmpiile sânt însetate de ploaie, şi se deschid atunci când câmpiile nu vor ploaie? Din pricina răutății oamenilor, firea s'a turburat şi şi-a lepădat rânduiala. Ştii tu oare, fiule, de ce țarinile rodesc slab primăvara, iar vara dau recoltă proastă? Pentru că şi fiicele oamenilor îşi urăsc rodul pântecelor lor şi îl ucid în plină creştere. Ştii tu oare, fiule, de ce izvoarele seacă şi roadele pământului nu mai au gustul de odinioară? Din pricina păcatelor oamenilor, prin care a intrat neputința în toată firea. Ştii tu oare, fiule, de ce neamul biruitor rabdă înfrângeri din pricina neînțelegerii din lăuntru şi din pricina vrajbei, şi mănâncă pâinea amărită de lacrimi şi urâciune? Deoarece i-a biruit pe vărsătorii de sânge din jurul său, dar nu i-a biruit pe cei din lăuntru. Ştii tu oare, fiule, de ce maica nu îşi poate îndestula fiii? Pentru că, alăptându-i, nu le cântă cântecul dragostei, ci cântecul urii față de vecini. Ştii tu oare, fiule, de ce oamenii s'au urâțit şi au pierdut frumusețea străbunilor? Din pricină că au lepădat chipul lui Dumnezeu, care din lăuntru, din suflet, dăruieşte frumusețe feței şi au pus pomezi pământeşti. Ştii tu oare, fiule, de ce s'au înmulțit bolile şi înfricoşatele molime? Pentru că oamenii au început să creadă că sănătatea este furată de la natură şi nu dăruită de Dumnezeu. Iar ceea ce e răpit cu sila, cu îndoită silă trebuie apărat. Ştii tu oare, fiule, de ce oamenii se luptă pentru pământ şi nu se ruşinează de asemănarea lor cu cârtițele? Pentru că pământul

le creşte prin inimă, iar ochii văd doar ceea ce creşte în inimă. Şi pentru că, fiul meu, păcatul prea mult îi slăbeşte în lupta pentru ceruri. Nu plânge, fiule, în curând Domnul va veni şi va îndrepta toate.

CUPRINS

Colecția
SFÂNTUL
NICOLAE VELIMIROVICI

Sfântul Nicolae Velimirovici
Episcopul Ohridei și Jicei
INIMA ÎN MARELE POST

Traducerea a fost făcută după originalul în limba Sârbă/ Свети Владика Николај Изабрана дела у 10 књига – књига бр. 7, Глас Цркве, Ваљево, 1996
Traducători/ Ionuț și Sladjana Gurgu

Redactor/ Radu Hagiu
Concept grafic/ Atelieruldegrafică.ro
Tehnoredactare/ Remus Brihac
Tipar/ Accent Print - Suceava

Editura Predania/
CP 67, OP 13 București
www.predania.ro

Distribuție/ Balkan Press
0747.034.996